

İKİBİN'E DOĞRU

Soruşturma:

ANAP
parti oldu mu ?

İslâm kaynaklarında
HZ. MUHAMMED'İN
CİNSEL HAYATI

HZ. MUHAMMED'İN

2000'e Doğru, Peygamber'in cinsel hayatını, bütünüyle ayetlere, hadislere ve İslam'ın saygın kaynaklarına dayanarak, hiçbir yorum yapmaksızın ve orijinal anlatıma bağlı kalarak yayınlıyor.

Aişe kendini tutamadı: "Görüyorum ki senin Allah'ın yalnızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor." (Kaynak: Buhari, Tefsir/7, Tecrit, Hadis No: 1721. Müslim Ridâ/49, 50, Hadis No: (1464) İbn Mace, Nikâh/57, Hadis 200, Ahmed İbn Hanbel, 6/134, 158, 261.)

Peygamber'in dilediği kadını alma hakkı vardı. Kimi kadınlar kendilerini Peygamber'e armağan ediyordu. Aişe ise bu kadınlara şaşıyor, "dünyada ne kadınlar varmış" diyordu. "Hiç kadın da kendini Peygamber'e armağan eder miymiş?" Ne var ki, ayet hemen

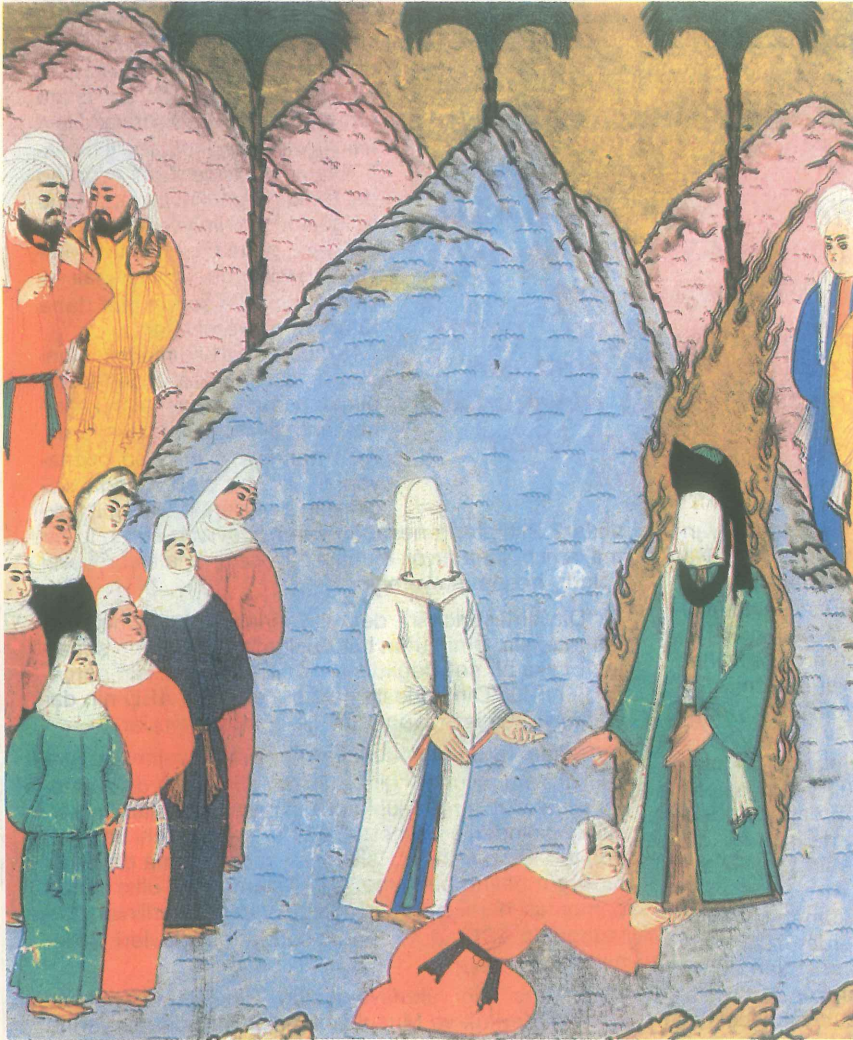
iniyordu: Ahzâb suresi 50. ayette kendini Peygamber'e armağan eden kadınların özel durumlarından söz ediliyor ve Peygamber'e bu kadınları "me-hirsiz alma" yetkisi veriliyordu:

Aişe kendini tutamadı: "Görüyorum ki, senin Allah'ın yalnızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor."

"Mehirlerini verdiği eşlerini Allah'ın sana ganimet olarak nasip ettiği cariyele, seninle birlikte göç eden amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını, teyzelerinin kızlarını Peygamber'le nikâhlamayı istediği takdirde, diğer inananlardan ayrı olarak *sırf sana mahsus olmak üzere* kendisinin mehrini Peygamber'e bağışlayan inanan kadını helâl kıldık. Bir güçlüğü uğramaman için inananların eşleri ve cariyele hakkında onların da üzerine neyi farz kılmış olduğumuzu bildirdik. Allah bağışlayandır. Merhamet edendir."

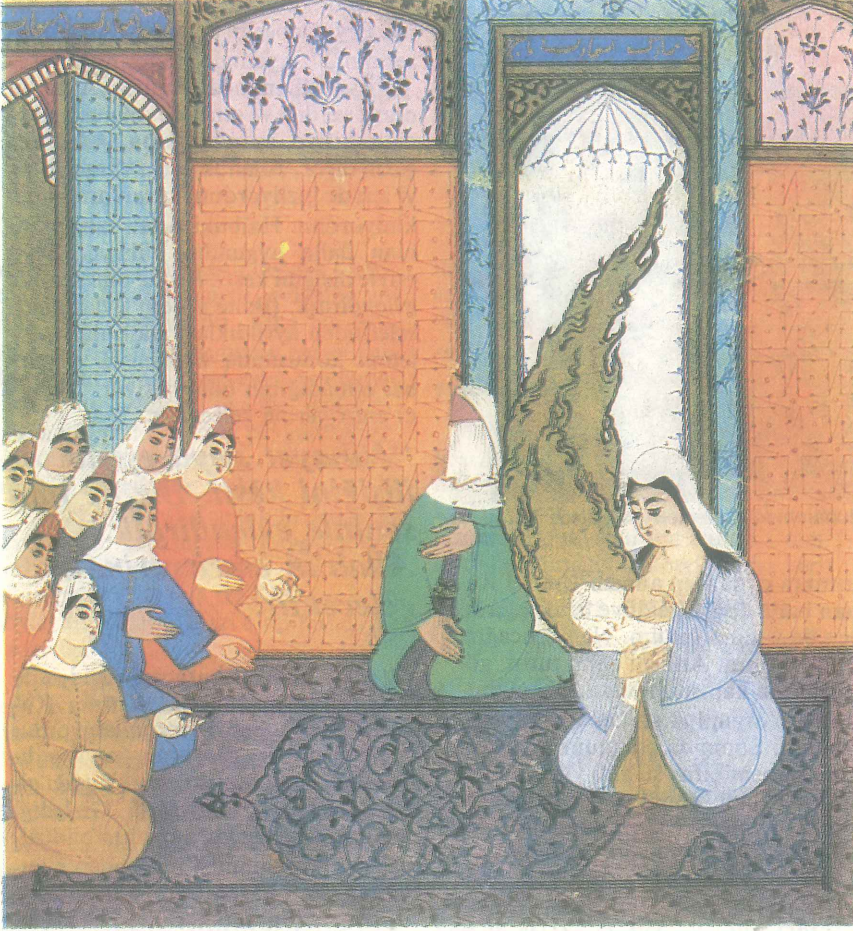
"Ey Muhammed! Karılarından dilediğinin sırasını geciktirebilir, dilediğinin sırasını öne alabilirsin." (Ahzâb suresi, 51. ayet)

Peygamber bir yere giderken kura çekerek kadınlarından birini yanına alırdı. Hacca ise bütün kadınlarıyla giderdi. Cinsel birleşme için eşitlik gözetirdi, onları sıraya koymuştu. O an dilediği kadınla değil de, günü gelenle birlikte oluyordu. Fakat bu durumdan hoşnut değildi (Ahmed İbn Hanbel, el Müs-ned c. 6, s. 108). Çünkü kimi karısına ayrıcalık yapma gereği duyuyor, kimine diğerinden daha çok değer veriyordu.

HZ. MUHAMMED'İN KARISI AİŞE, MUTALLAKA KABİLESİ REİSİNİN ESİR EDİLEN KIZINI HZ. MUHAMMED'E GETİRİYOR.

CİNSEL HAYATI

Sutanne Hatime Hz. Muhammed'i emziriyor.

Gözde karıları vardı. Sırası gelen karısıyla değil, gönlünü çekenle birleşmek istiyordu. Aişe, Peygamber'in gözdelelerinin başında geliyordu, gerek kişiliği, gerekse Ebubekir'in kızı olması nedeniyle... Ama Peygamber ya başka gözdesiyle birleşirse... İşte Aişe'yi olsa olsa bu düşündürdü.

Peygamber, bu sıraya uyma zorunluluğunun kalkmasını istiyordu. O zaman canı hangi karısıyla birleşmek istiyorsa, onunla beraber olabilecekti. Bu düzenleme ayetle yapılabildi. Peygamber Ahzâb suresinin 51. ayetini işte bu durumda bildirdi:

“Ey Muhammed bunlardan kimi dersen geri bırakır, dilediğini alabilirsin. Boşadığını tekrar almanda da sana bir vebal yoktur. Bu onların gözle-

rinin aydın olmasından tasalanmalarını hepsine verdiği şeylere razı olmanı daha iyi temin eder. Allah gönüllerinde olanı bilir. Allah bilendir, azap etmede de acele etmez.”

Buhari'nin ve Müslim'in de yer verdiği hadise göre “iniş nedeni”nden dolayı aslında bu ayete şuanlamı vermek gerekir:

“Ey Muhammed! Karılarından dilediğinin sırasını geciktirebilir, dilediğinin sırasını öne alabilirsin. (Yani cinsel birleşimde dilediğin karına öncelik verebilirsin!)...”

İşte Aişe, Ahzâb suresinin 50. ve 51. ayetlerinden sonra kendini tutamıyor ve Peygamber'e, “Görüyorum ki senin Allah'ın yalnızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor” de-

mek cesaretini gösterebiliyordu. (Buhari, Müslim İbn Mace, Ahmet İbn Hanbel'in yukarıda adı geçen eserlerinde ve sayfalarda.)

Aişe, Ebubekir'in kızıydı, cesaretini buradan alıyordu. Aişe, bütün bu tepkisine rağmen, Hz. Muhammed serbestlik kazanınca, o ne yapıp etmiş, herkesten çok sıra ve ayrıcalık almayı başarmıştı. Öyle ki, Peygamber'e armağanlar bile “Aişe'nin gününde” gelir olmuştu. Ama çok geçmedi, kızılca kıyamet koptu.

“Adalet isteriz!”

Sıra kalkmış, Peygamber rahatlamıştı. Ama bu kez kadınlar ikiye bölünmüştü. Bir yanda Aişe, Hafsa, Safiye, Sevde; diğer yanda Ümmü Seleme'nin başını çektiği diğer kadınlar.

“Ey Peygamber, karılarını memnun edeceksin diye niçin kendini helâl olan şeyden mahrum bırakıyorsun.” (Tahrim suresi, 1. ayet)

Müslümanlar, Peygamber'in Aişe'ye olan zaafını bildikleri için bir armağan verecekleri zaman, Aişe'nin nöbetine rastlatırlardı. Ancak bu, dedikodulara yol açıyordu. Özellikle Ümmü Seleme grubu, kendilerine haksızlık yapıldığından yakınıyor, Peygamber'e kim ne armağan edecekse karılarını ayırdetmeden sunmasını istiyordu. Peygamber herkese duyurarak bunu sağlamalıydı. Kadınlar, Ümmü Seleme'den konuyu Peygamber'e açmasını istediler. Ümmü Seleme ilettiğinde Peygamber hiç karşılık vermedi. Ama kadınlar, Ümmü Seleme'nin yanıt alınca kadar konuşmasında ısrar ediyorlardı.

“Bana vahiy Aişe'nin gününde gelir”

Ümmü Seleme, kadınların isteğini bir kez daha iletti. Peygamber, “Aişe'yi konu yaparak beni üzmemin” diyor-du. “Çünkü bana vahiy yalnızca onun günündeyken gelir.” Peygamber'i üzme! Ümmü Seleme, “Seni üzdüğüm için Allah'tan günahımı bağışlamasını dilerim” diye yalvarıyordu.

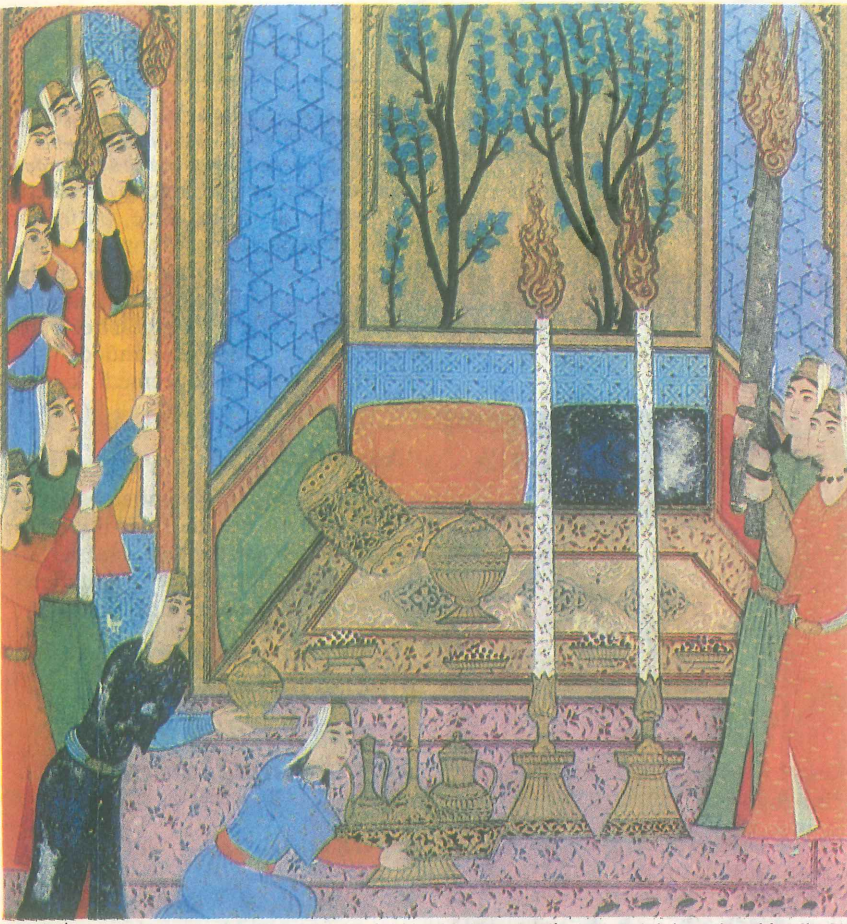
Çaresiz kalan kadınlar, bir umut Peygamber'in kızı Fatıma'ya başvurdular.

Fatıma, babasına koştu.

— Senin karıların Allah'ı öne sürerek Ebu Bekir'in kızı konusunda senden adalet istiyorlar.

— Kızım beni seviyor musun?

— Evet.

Hız. Muhammed'in aile büyükları Hatice'yi Hız. Muhammed'e istemek için geleceklendir. Hatice'nin evi bu konuklar için süsleniyor.

alamayarak evden çıkar. "Ya mukallibel-kulub! (Ey kalpleri evirip çeviren Allah'ım, gönlümü çeviriverdin.)

Zeyd eve gelince, Zeynep olayı anlatır. Zeyd içinde, karısını yitireceği önsesizile Peygamber'e koşar.

"Zeynep'i sevdinse, hemen boşayayım, sen al" der.

Muhammed'in karşılığı

"O nasıl söz? Karını boşama. Allah'tan kork!" olur.

Ancak içten içe boşanmasını da ister. Peygamber'in bu dileği, Ahzâb suresinin 37. ayetinde ifadesini bulur:

"Ey Muhammed! Hatırla. Allah'ın nimet verdiği ve senin de nimetlendirdiğin kişiye, eşini bırakma, Allah'tan çekin diyor, Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde gizliyordun. İnsanlardan çekiniyordun. Halbuki Allah'tan sakınma daha uygundu. Nihayet Zeyd eşiyile ilişiyini kesti. Biz de onu seninle evlendirdik. (Buna sebep) Evlatlıkları eşlerinden ayrıldıklarında onlarla evlenme konusunda inananlara bir ve bal olmadığını bilinmesiydi. Allah'ın emri yerine gelecektir."

"Nihayet Zeyd eşiyile ilişiyini kesti. Biz de onu seninle evlendirdik... Allah'ın emri yerine gelecektir." (Ahzâb suresi, 37. ayet)

"Allah'ın açığa vuracağı şeyi içinde gizliyordun" anlamı verilen sözler, Kur'an tefsirlerinde şöyle yorumlanıyordu:

"Peygamber gerçekten seviyordu Zeynep'i. Ama ayette de açıklandığı gibi insanlardan çekiniyordu. Gizlediği ve Allah'ın açığa vurduğunun bildirildiği şey, Muhammed'in Zeynep'e vurulmasından başka bir şey değildi."

Öte yandan dedikodular da başla-

— Öyleyse benim sevdiğimi de sev.

Yapacak bir şey yoktu. Fatıma durumu kadınlara aktardı ve adalet istemlerinden vazgeçmelerini söyledi. Fakat Peygamber'in karıları bir türlü vazgeçmiyorlardı. Bu kez ortaklar Cahş'ın kızı Zeynep'i araya koydular. Zeynep, Peygamber'e, Aişe hakkında çok ağır şeyler söyledi. Sesini alabildiğine yükselterek, "Karılarının Ebu Kuafe'nin (Ebubekir'i küçümsemek için söylenen ad) kızı konusunda senden adalet istiyorlar" diyordu. Aişe, Peygamber'in yanındaydı ve gülümseyerek Zeynep'i izliyordu. Peygamber ses çıkarmadı. Aişe'nin karşılık vermesini bekliyordu. Aişe gereken cevabı verip Zeynep'i susturdu. Peygamber gururla, "Ya gördün mü işte. Ebubekir'in kızıdır o!" diyordu. (Buhari, Hibe/8, Tecrid 1130).

"Altı yaşında evlendi"

Evet, Ebu Bekir'in kızıydı Aişe. Ve Ebubekir de günün güçlü ve etkili insanıydı. Onun içindir ki Aişe, Peygamber'in özellikle ilgisini çekmişti. Hemen evlenmişti. Aişe daha altı yaşındaydı. Kendisiyse 49. Aişe, Peygamber'in evine, oyuncaklarının da bulunduğu salıncağından alınarak götürülmüştü.

"Ben altı yaşında bir kız iken, Peygamber beni akd-ü nikâh eylemişti... Bir gün ben arkadaşlarımla beraber sa-

lıncaкта oynarken annem Ümmü Ruman bana doğru geldi ve beni çağırdı. Ben de yanına geldim. Ne yapacağımı bilmiyordum. Annem elimi tuttu, götürüp evin kapısının önünde beni durdurdu. Yorgunluktan kaba kaba solu-yordum. Sonunda soluğum biraz yatıştı. Annem biraz su aldı yüzümü baskımı sıvazladı. Sonra beni eve koydu. Evde Medineli birtakım kadınlar bulunuyordu. Beni 'hayır ve bereket üzerine geldin' diyerek alkışladılar. Annem beni bu kadınlara teslim etti. Bu kadınlar da benim kıyafetimi düzelttiler ve Peygamber'e teslim ettiler.

"Hiçbir şeyden korkmadım. Ama ansızın karşılaştığım Peygamber'den çok korktum. Medineli kadınlar beni Peygamber'e teslim ettiklerinde dokuz yaşındaydım." (Buhari, Menakıbul Ensar/ 44; Müslim Nikâh / 69, Hadis No: 1422; Sahihi Buhari, Muhtasari Tecridi Sarih Tercemesi, Hadis No: 1553, c. 10, s. 82, 83.)

"Ya mukallibel-kulub"

Muhammed bir gün Zeyd'i aramak üzere evine gider. Zeyd'i bulamaz. Evde, Zeyd'in güzel karısı Cahş kızı Zeynep vardır. O sırada içerde çamaşır yıkamaktadır. Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir. Peygamber, Zeynep'in güzelliği karşısında coşkuya kapılır ve şu sözleri söylemekten kendini

(١٠) بد نوبج الأوب البكر الصغيرة

٦٩ - (١٤٢٢) حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلَاةِ حَدَّثَنَا أَبُو أَسَمَةَ ج وَعَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَ: وَحَدَّثَ فِي كِتَابِي عَنْ أَبِي أَسَمَةَ، عَنْ هِشَامِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ. قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْتَ سَيِّئِينَ. وَبَنَى لِي (١) وَأَنَا بِنْتُ نَيْسَرَ سَيِّئِينَ.

قَالَتْ: فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَوَيْعَتُكُمْ (٢) نَهْرًا. فَوَقَفْتُ شَرِيًّا جَمِيئَةً (٣). فَأَتَانِي أَبُو رُمَانَ (٤)، وَأَنَا عَلَى أَرْجُوْحَةٍ (٥)، وَمَنِي صَوَاحِبِي. فَصَرَخَتْ فِي قَائِمَتِهَا. وَمَا أَذْرِي مَا تَرِيدُنِي. فَأَخَذْتَنِي يَدِي. فَأَوَقَّتَنِي عَلَى الْبَابِ. فَقُلْتُ: هَهْ هَهْ (٦). حَتَّى ذَهَبَ قَسِي (٧). فَأَذْخَلْتَنِي بَيْتًا. فَلَإِذَا نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ. قَالْنَ: عَلَى الْخَلْبِيِّ وَالْبَرْكِيِّ. وَعَلَى خَيْرِ طَائِرٍ (٨). فَأَسْلَمْتَنِي إِلَيْهِنَّ. فَسَلَّنَ رَأْسِي وَأَسْلَمْتَنِي. فَلَمْ يَرُونَنِي (٩) إِلَّا وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ نُحَى. فَأَسْلَمْتَنِي إِلَيْهِ.

...

mişti: “Muhammed evli, üstelik oğluy-la evli bir kadını ayarttı, evlenme yo-luna gitti” deniyordu. Ama bu dedi-koduların önüne geçmenin çaresi var-dı. “Evlathlığın nasıl evlat sayılama-yacağı”nı bildiren ayetler gelirken, Muhammed’den önceki peygamberler-den örnekler veriliyordu. Ahzâb sure-sinin 38. ayeti çok açıktı:

“Allah’ın kendisine takdir ettiği bir şeyi yerine getirmekte, Peygamber’e herhangi bir güçlük yoktur. Sizden ön-ce geçenler arasında da Allah’ın âdeti böyleydi; Allah’ın emri olup-bitmiş bir kaderdir.”

Kuran yorumcularına göre, bu ayet-te, Dâvud Peygamber’in, Hitti Uriya’nın karısıyla evlenmesi kastediliyor. Ve demek isteniyorki: “Böyle bir olay yal-nızca Muhammed’de görülmüyor. Da-ha önceki peygamberlerde, örneğin Dâvud’da da benzeri bir olay olmuş-tu.”

Dâvud’un Hitti Uriya’nın karısıyla nasıl evlendiği de tefsirlerde yer alıyor-du. Asıl kaynak Tevrat’tı.

Hatırlatılan öykü uzun. Dâvud Pey-gamber kralken, evinin balkonunda iç-ki içmektedir. Aşağıda çamaşır yıka-yan güzel bir kadın görür. Hemen ka-dının alınıp getirilmesini ister. Ve onunla birleşir. Kadın, Hitti Uriya adında bir komutanın karısıdır. Dâ-vud, komutanı, savaşa, cepheye gön-derir. Cephe komutanına da öldürül-mesini yazar. Hitti Uriya öldürülür. Böylece karısı, Dâvud’a kalır. Süley-man Peygamber’in anasıdır bu kadın. Yorumcuların Zeynep olayında ben-zerlik kurdukları hikâye böyleydi:

Peygamber’in Zeynep’e olan aşkı, evlendikten sonra da uzun süre devam eder. Hadislerin anlattığına göre, Pey-gamber nerede güzel bir kadın görse he-

men eve koşar, Zeynep’le yatar. (Bu-hâri, Hibe/8, Tecrid, Ha-dis No: 1130).

“Vallahi billahi bir daha onunla yatmayacağım”

Gün, Peygamber’in karılarından Hafsa’nın günü. O gün Hz. Muham-med Hafsa’yla birleşecek. Peygamber kalkıp gider onun odasına, fakat bu-lamaz. Hafsa, o sırada babası Ömer’in evine gitmiştir. Haberi Marya verir.

Hadislerin anlattığına göre, Peygamber nerede güzel bir kadın görse, hemen eve koşar, Zeynep’le yatar.

Muhammed, cinsel birleşmeye tam hazırlanmıştır. Mısır Mukavkısı’nın armağan ettiği cariyelerden olan Marya’yı da çok seviyordur. Güzel cariyeyi Hafsa’nın yatağına çeker ve birleşir. Terslik bu ya. Tam o sırada Hafsa dönmüştür babasının evinden. Muhammed ise, Marya’yla birlikte. Bu durumu görünce öfkeden deliye dönen Hafsa’ya biraz beklemesini söyler. Peygamber, Marya ile beraberliği bit-tikten sonra Hafsa’ya döner, tam ko-nuşacakken Hafsa kendini tutamaz: “Bu ne biçim şey, bir köle kadını, he-le benim günümde ve benim yatağım-da yapıyorsun” der. Peygamber, o an-da Hafsa’ya bir müjdesi olduğunu, kendisinden sonra Ebubekir’in daha son-ra da babası Ömer’in halife olacağını söyler. Ama sorun bu değildir. Hafsa’nın öfkesi **tinmez**. Hz. Muhammed bu kez yemin eder: “Vallahi billahi bir da-ha onunla yatmayacağım, ama ne olur kimseye söyleme.” Hafsa da gider, olayı Aişe’ye anlatır. Ne var ki, Mu-hammed Marya’yı bir türlü unutamaz.

Kaynaklar:

“Hz. Muhammed’in Cinsel Hayatı” konusunu aşağıdaki İslam kaynaklarına dayanarak hazırladık. Bu kaynakları tüm İslam dünyasın-daki güvenilirlik derecelerine göre sı-ralıyoruz. Kaynakların başında “El Kütübü’s Sitte” denen altı temel ha-dis kitabı geliyor.

Buhârî, E’s-Sahih (Arapça). Di-yanet İşleri bu eserin* kısaltılmışı olan Tecrid’i 12 cilt olarak yayınlamıştır. Biz Arapça asıl kaynaktan yararlandık.

Müslim, E’s-Sahih, Arapça.
Ebû Dâvud, E’s-Sünen, Arapça.
Tirmizî, E’s-Sünen, Arapça.
Neseî, E’s-Sünen, Arapça.
İbn Mâce, E’s-Sünen, Arapça.
Diğer önemli kaynaklar:
Ahmed İbn Hanbel, El Müsnet, Arapça.

İmam Gazalî, İhyau Ulûmiddin (İhya), 2. cilt, Arapça.

İbn Sa’d, Tabakât, Arapça.
Bu kaynakları doğruluyan, fakat yazıda adı verilmeyen, yararlandı-ğımız kaynaklar:

İmam-ı Mâlik, El Muvatta, Arapça.

İbn Hişam, E’ssiretün-Nebeviyye, Arapça.

İbn Halligân, El Vefiyyat, Arapça.

Taberî, Tarih ve Tefsir, Arapça.
Râzî, E’t-Tefsiru’l Kebîr, Arapça.

Kurtubî, Tefsir, Arapça.
İbn Kesir, Muhtasar, Arapça.
Sabunî, Safvetu’t-Tefâsir. □

Oununla yeniden birlikte olmak ister. Nasıl olacak? Hemen bir ayet gelir: “Eyl peygamber, karılarını memnun edeceksin diye niçin kendini helâl olan şeyden mahrum bırakıyorsun. Allah çok bağışlayan ve acıyandır” (Tâhri-m suresi, ayet 1)

Hafsa, Peygamber’e “Bu ne biçim şey, bir köle kadını, hele benim günümde ve benim yatağında yapıyorsun” der. Peygamber, o anda Hafsa’ya bir müjdesi olduğunu, kendisinden sonra Ebubekir’in, daha sonra da babası Ömer’in halife olacağını söyler.

Hız Muhammed yemin eder: "Vallahi billahi bir daha onunla yatmayacağım, ama ne olur kimseye söyleme."

Bu ayetin geliş nedeni olarak bir de Bal şerbeti öyküsü ileri sürülse de benimsenen neden yukarıdaki öyküdür. (Tefsirler: Örneğin Taberi tefsiri, 28/100, F. Razi 29/41; Sabuni'de Bal şerbeti öyküsünü ayete iniş nedeni olarak gösterildiğini ancak iniş nedeni olamayacağı, asıl iniş nedeninin Marya olayı olduğu yazılır, 3/406).

Yine vahiyle nikâhlanan Cüveyriye

Savaş bitmiş tutsaklar bir araya getirilmiştir. Aralarında hemen göze çarpan bir kız vardır. On üç yaşında nefes kesen bir kız. Herkesten önce Aişe'nin dikkatini çeker, Peygamber, kızı görür de yine bir ayet gelir diye kaygılanır. Kızı hemen çadırın çevresinden uzaklaştırır. Ne var ki, Aişe'nin korktuğu başına gelir. Peygamber çadırından başını uzatınca kızı görür ve "Vahiy geldi bu kızı Cebrail bana nikâhladı" der.

Savaş bitmiş, tutsaklar bir araya getirilmiştir. Aralarında on üç yaşında, nefes kesen güzellikte Cüveyriye de vardır. Aişe, kızı Peygamber görür de yine bir ayet gelir diye kaygılanır... Peygamber çadırından başını uzatınca kızı görür ve "vahiy geldi, bu kızı Cebrail bana nikâhladı" der.

Buhari'nin anlattığına göre, Cüveyriye çok akıllı bir kızdır. Bir peygamber karısının, akrabalarının tutsak olmasının hiç de akıllıca olmadığını söyler ve yedi yüz kişilik kabilesini azad ettirir. (Buhari, İtkr/13.)

Safiye ancak Peygamber'e layıktı

Safiye, Hayber Savaşı'ndan elde edilen tutsaklar arasındaydı. Dihyetu'l Kelbi adında bir genç onu aldı. Fakat Safiye'nin güzelliği Peygamber'in yakınlarının dilinden düşmüyordu. O, ancak Peygamber'e layık olabilirdi. Böylece, Safiye de Peygamber'in ka-

Aişe'nin kaybolan kolyesi ve Safvan

Peygamberin bir savaşı. (Benü Mustalık gazası) Peygamberin eşlerinden Aişe var. Ordu bir yere gelip konaklar. Aişe'nin haceti gelir. Kendisi için devenin üzerinde taşınan özel bölmeden çıkar. Uygun bir yere doğru uzaklaşır. Oturup hacetini görür. Kolyesi düşer o sırada. Aişe görmez ve kalkar yerine gider. Sonra bakar ki kolyesi yok, hemen yeniden çıkıp çömeldiği yere gider. Ve kolyesini bulur. Ne var ki Aişe özel bölmesinde var sayılıp ordu yürüyüp gitmiştir. Aişe kimseciklerin kalmadığını görünce, oturup bekler. Ordunun arkadan döküntülerini toplamakla görevli Muattal oğlu Safvan gelir. Gece onu orada bulur. Devesiyle alır götürür.

Medine'de bir dedikodudur başlar Safvan'la gecenin bir bölümünü geçiren Aişe ne yapmıştır? Dedikodulara kapılan ve etkilenenler arasında Ali de vardır. Peygambere gelerek: "Aişe'den başka kadınlar da var, (bırakıp başka kadın alabilirsin)" diye konuşur. Peygamber de Aişe'ye "eğer Safvan'la birlikteliğinde bir suç işlemişse tövbe etmesini Allah'ın bağışlayıcı olduğunu" söyler.

Aişe üstüne herhangi bir suç almaz. Babasının evine gitmiştir. Vahyin gelmesini beklemektedir.

Aradan bir süre geçer. Peygamber

Aişe'nin yanına gider ve orada titrer. (Vahiylerde hep titreme tutardı). Ardından vahyin geldiği görülür. On ayet birden gelmiştir. Nur suresinin "O yalan haberi getirip ortaya atınlar.." anlamındaki sözlerle başlayan 11. ayet ve bu ayeti izleyen dokuz ayet.

Ayetler üzerine, annesi Aişe'ye "Kızım Peygamber'e teşekkür etsene" der. Aişe'nin karşılığı şu olur: "Eğer, ayetleri Allah indirdi ise Peygamber'e değil, Allah'a teşekkür etmem gerekir."

Olay, bütün hadis kitaplarında yer aldığı gibi, Buhari'de de anlatılır. (Bkz. Tecrid-i Sarih, hadis no: 1552).

Hadisi tefsir edenlerin belirttiğine göre, dedikodu yapanlar, özellikle şu noktalar üzerinde dururlar:

— Safvan, Aişe'yi, Aişe de Safvan'ı tanyorlardı. Daha önce de birbirleriyle görüşürlerdi. Örtünmeye ilişkin ayetler daha gelmediği için, erkekler kadınları görebiliyorlardı.

— Gecenin önemli bir bölümünde birlikte kalan Aişe ile Safvan, bu birlikteliği daha önce planlamış olamazlar mıydı? Çünkü Safvan'ın arkadan geldiğini herkes gibi Aişe de biliyordu.

— Aişe isteseydi, kolyeyi aramaya giderken haber verebilirdi. "Beni bekleyin" diye tembih edebilirdi.

rıları arasına katıldı.

Olaya ilişkin hadislerde belirtildiğine göre Peygamber, Safiye'yi Dihyetu'l Kelbi'yle birlikte getirtir ve der ki: "Bu kadını Cebrail bana nikâhladı sen git başkasını al." Dihye de üzgün ayrılır, "Bu sırada sanki Uhud Dağı üzerine çökmüştü" diye o anı anlatır. (Buhari, El Magazi/38, Hucurat 11, Talak, 1. ayet).

Aişe ile Hafsa'nın oyunu

Peygamberin çevresinde ona güzel kadın bulma yarışı vardır. Eş'as bu yarışın kazanım umudu ile peygambere koşar: "Bir kız buldum. Mekke civarında bundan daha güzeli yoktur. Ancak sana layıktır" der.

Hız Muhammed, "Hadi aldım gitti" der. Bu "Hadi aldım gitti", Peygamber'in ünlü bir sözüdür.

Esma getirilir. Çok güzeldir. Aişe ile Hafsa telaşa kapılırlar. "Eğer, Muhammed bu kıza ilgilenirse, artık bizi görmez" diye düşünürler. Hemen bir oyun hazırlarlar. Bir yandan Aişe, di-

ğer yandan Hafsa, Esma'nın saçını tatar, üzerini giydirir, onu iyice süslerler. Bu yakın ilgi Esma'yı duygulandırır. "Bak seni çok sevdim. Peygamber katında çok değerli olmanı istiyoruz.

Eş'as: "Bir kız buldum. Mekke civarında bundan daha güzeli yoktur. Ancak sana layıktır."

Bunun gerçekleşmesini istiyorsan, Peygamber'in çok beğendiği sözü söyle derler. Esma da Euzubillahi Minke (senden Tanrı'ya sığınırım) sözünü ezberler. Hazırlanan Esma'yı Eş'as Hız Muhammed'in çadırına götürür. Kendisi de zıfafta suikast olmasını önlemek için çadırda bekler. O sırada Hız Muhammed ayakta durmaktadır. İşlam kaynaklarına göre, bacağına ayrılmıştır ve entarisi çadır gibi olmuştur. Esma, peygamberi görüp "Euzubillahi Minke" deyince (Senden Allah'a sığınırım), Peygamber öfkelenir. "Hadi bunu götürün. Ailesine verin" diye emir ve-

İslamcı düşünürler kaynaklarımızı güvenilir buluyor

Bilgilerine başvurduğumuz düşünür, yazar ve uzmanlara konumuzu açıklamadan sadece kaynaklarımızın güvenilirliğini sorduk ve aşağıdaki yanıtları aldık.

Talat Karacızmeli: *(Diyanet İşleri Yüksek Kurulu Uzmanı)* Dünyada İslam alimlerinde kabul edilen El Kütübü's Sitte denilen Buharî, Müslim, Ebû Dâvud, Tirmizî, Neseî E's-Sünen, İbn Mâce, isimli kaynaklarda bulunan hiçbir hadis ve ayet tartışılmaz. Özellikle Buharî ve Müslim'in. Çünkü çok kesin bilgiler vardır. İmam Gazali, İhyau Ulûmiddin vaaz ve nasihat kitabıdır. Bu nedenle kaynağı sahihi olmayan bilgiler olabilir. Tefsir ve usul kitabı değildir. Ahlak ve felsefî açıdan beğenilir. Kendisi kelamcıdır.

İbn Sa'd, Tabakât, Siyer kitabıdır. İslam tarihinde en güvenilir tarih kitabıdır. İbn Hişam İslam tarihinin ana kaynağıdır. İmam-ı Malîk. Mezhep kurucusu olan bu alimlere itiraz edemeyiz. Yazdığı her şey doğrudur. Taberî'nin Tefsiri. Bu da İslam tarihinin ana kaynaklarındandır. Bir rivayet tefsiridir. Ayetleri hadislerle göre açıklayarak yazmıştır. Kurtubî için de aynı şeyler söylenebilir. F. Râzî de güvenilir kaynaktır.

Bünyamin Ateş: *(Yeni Nesil Gazetesi Yazarı)* Buharî, Müslim, Ebû Dâvud, Tirmizî Neseî Menasik, İbn Mâce bu altı kaynak Kuran'dan sonra en önemli kaynaklardır. Özellikle Buharî, E's-Sahih, Müslim E's-Sahih en güvenilir kaynaktır. Taberî tefsirinde katılımcı bilgiler olabilir. F. Râzî E't-Tefsiru'l Kebir, Taberî'ye göre daha güvenilir kaynaktır.

Abdulaziz Bayındır: *(İstanbul Din Yüksek Kurulu arşiv uzmanı)* Buharî, E's-Sahih, kitabı en güvenilir kitaplardan birisidir. Buharî'de geçen hadisler, pey-

gamberimizin söylediğine güvenilen hadislerdir.

Müslim, E's-Sahih - O da öyle, Buharî'den sonra geliyor. Ebû Dâvud - O da güvenilir kitaplardandır. Tirmizî, Neseî Menasik, İbn Mâce, onlar da aynı.

Bunlar hadis kaynağı. Ahmed İbn Hanbel'in El Müsnet-i güvenilirdir. İmam Gazali - Bir hadis kritiği vardır. Peygamber efendimizin hadislerinin onun ağzından çıkışından, bu hadisleri yazan kişilere ulaşıncaya kadar her bir hadisin ayrı ayrı seneti aranır. Peygamberimizden kimler duymuş, hangi ifadelerle duymuşlar? Onlardan kim duymuş? Bu kişiler hayatlarında yalan söylemişlerse onların sözleri kabul edilmez. Böyle çok dikkatli bir tenkit ile gelir ve hadisleri toplayıp yazarların eline kadar ulaşır. Ama İmam Gazali'de bu hassasiyet yoktur. Hadis açısından bir kaynak olmaz.

İbn Sa'd Tabakât - Kaynak eseri değildir. Yani İbn Sa'd'ın Tabakât'ı bize bu hadisleri nakleden kimselerle ilgili bilgi verir.

İbni Hişam, esas kaynaklardan değildir. İmam-ı Malîk'in El Muvatta'sı - O güçlüdür. O güvenilir bir kaynaktır.

İbn Halligân'ın El Vefiyyat'ı Tefsir bir kaynak değildir. Tefsir ki, ayetlerle ilgili kendi özel yorumudur. O kaynak olmaz, Taberî'nin kendi yorumu olur. Tarih zaten kaynak değildir. Fahrettin Râzî'nin Tefsuru'l Kebir'i. O da güzel bir tefsirdir de kaynak değildir. Bu konuda Fahrettin Râzî'nin görüşleridir. O görüş, Fahrettin Râzî'nin görüşü olarak belirtilir, peygamberin değil. Kurtubî'nin tefsiri ve İbn Kesir'in - Onlar hep aynı.

rîr Aişe ve Hafsa'nın planları tutmuştur.

Kavuşulamayan Kuteybe

Peygamberin bu olaydan sonra hastalandığı rivayet edilir. Peygamber ateşler içinde yatarken, Eş'as gene gelir. "Ey Peygamber Esmâ olayı seni çok sarstı, ben daha güzel bir kadın biliyorum. İstersen onu getiririm" der. Bu güzel kız Eş'as'ın kız kardeşi Ku-

teybe'dir. Peygamber hasta yatağında ünlü sözünü tekrarlar: "Hadî evlendim gitti." Eş'as, kız kardeşini Yemen'den getirmeye gider. Yolda peygamberin ölüm haberi ulaşır. Yine de Kuteybe genç yaşında Peygamber'in karısı olur.

Bu nedenle artık evlenemeyecektir. Bu durumda Eş'as'ın kabilesi, çaresiz kılıp, Müslümanlıktan çıkar *(Kısa biçimiyle: Buhari Müslim; geniş biçimiyle: Tabakati İbn Saad ve diğer siyer kitapları)*.

Ali Bulaç: *(Zaman gazetesi Yazarı)* Altı tane hadis kitabı vardır. Bunlar Buharî, Müslim, İbn Mâce, Neseî Menasik, Tirmizî, Ebû Dâvud'tur. Bu kaynakların tartışılması söz konusu değildir. Ahmed İbn Hanbel'de aynı şekilde güvenilir bir kaynaktır. Gazali, İslam kültürünü ortaya koyan ünlü bir kelamcıdır. Kendi türünde tek örnektir. İbn Sa'd, Tabakât tarih ve siyer kitabıdır. İbn Hişam'dan sonra en önemli kaynaktır. İslam tarihinde ilk kitaptır. F. Râzî, önemli tefsirci ve kelamcıdır. Güvenilebilir. Neseî Menasik hadis kitabıdır, güvenilir bir eser ama son zamanlarda zayıf hadisler olabilir diye tartışılıyor. Taberî'nin eseri, tarihsel olayları nakleder. Pek sahih kabul edilmez. Tartışılabilir. Yazarken döneminin siyasetinde kalmış olabilir.

Mehmet Taksu: *(Yeni Nesil gazetesi)* Buharî E's-Sahih kitabı İslam literatüründe güvenilirlik bakımından Kuran-ı Kerim'den sonra gelir. Burada yayınlanan ayetler, hadisler tartışılmaz. Buharî Hadis ansiklopedisi gibidir.

Müslim, E's-Sahih, o da Buharî'den sonra gelir. İkinci sırayı alıyor. Buharî, Müslim, İbn Mâce, Ebû Dâvud, Tirmizî, Neseî bunlar altı kitaptır bunların hepsi de hadis kitabı olarak en sahih, en sağlam, en doğru kaynaklardır.

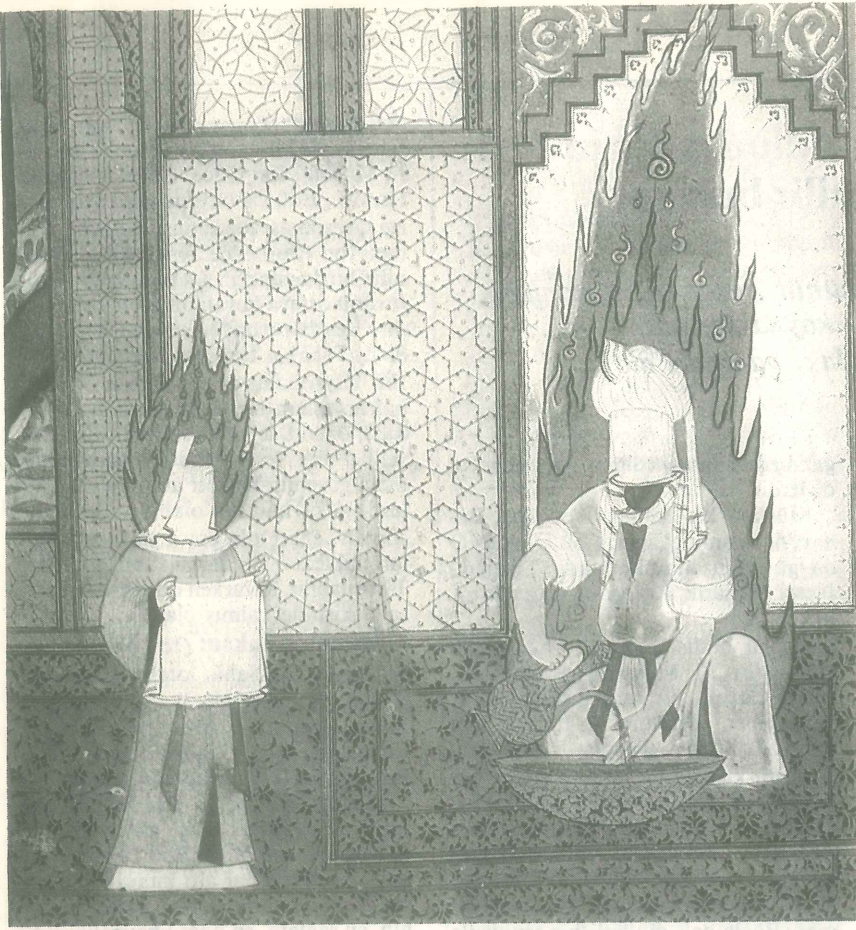
İmam Gazali'nin devrinin en büyük âlimi. Herkes tarafından kabul edilir, üzerinde bütün din bilginleri herhangi bir tartışmaya girmeden onun sözünü de kabul ederler.

İbn-i Sa'd'ın Tabakât, bu da peygamberimizin hayatını anlatır. Siyer dediğimiz peygamberimizin hayatını anlatan kitaplar içerisinde en güveniliridir. İbn Hişam için de aynı şeyi söyleyebiliriz. İlk devir kitapları bunlar. İmam Malîk, El Muvatta da hadis kitabıdır. Hambeli mezhebinin kurucusudur. O da yine güvenilir, itimat edilebilir bir kitaptır. İbn Halligân'ın büyük bir alim olduğunu biliyorum. Taberî'nin tefsirleri de kabul edilir. Büyük bir tefsir Kuran-ı Kerim açıklaması tarzında. Fahrettin Râzî - Tefsiru'l Kebir'i o da kendi sahasında tek kitap diyebiliriz. Kurtubî de öyle, İbn Kesir. Aynı şekilde. Bütün bu kaynaklara çekinmeden güvenilir kaynak diyebilirsiniz.

"En az otuz erkek gücünde"

Buhari'nin de yer verdiği bir hadiste, Enes'in anlattığına göre, Peygamber, "aynı günde, bütün karılarını dolaşüyor ve hepsiyle cinsel birleşmede bulunuyordu." O sırada dokuz ya da on bir karısı vardı. Bu nedenle Enes'e sorarlar:

— İyi ama, Peygamber bu kadar kadınla nasıl başa çıkıyor, onlara nasıl güç yetiriyor?

Hız. Muhammed, Cebrâil'in öğrettiği şekilde ilk abdesti alır.

Enes'in anlattığına göre, Peygamber aynı günde bütün karılarını dolaşüyor ve hepsiyle cinsel birleşmede bulunuyordu. Enes, "Biz Peygamber'in otuz erkek gücünde olduğunu konuşurduk aramızda."

Enes şu karşılığı verir:

— Biz Peygamber'in otuz erkek gücünde olduğunu konuşurduk aramızda. / *Suhîh-i Buhari, Muhtasarı Tecri'd-i Sarîh, hadis no: 192.*

Kimi hadislerde de Peygamber'in "kırk erkek gücünde" olduğu bildirilir. (*Ca'ni'u's-Sağîr*)

"Herise yiyeceksin"

"Şehvet"i ne denli taşkın olsa da bir sınırı vardı. Ve "gücü"nü bir gün sonu gelmişti. İmam Gazâlî'nin yazdığına göre, Peygamber'in cinsel organı (Gazâlî en açık ifadeyi kullanır) artık kalkmaz olmuştu. Kaygılanıyordu, konuyu Cebrail'e açtı. Bu şeyin nasıl kaldırılıp sertleştirilebileceğini sordu. Cebrail bu konuda Allah'tan aldığı bilgiyi Muhammed'e iletti:

— "Herise (aşure gibi bir şey) yiye-

ceksin!" (*Gazâlî, İhyâu Ulumiddin, Kitabu'n-Nikâh, c. 2, s. 29.*)

Evlenmeye sınır

Peygamber'in yeni evlilikler yapmasına bir sınır konması zamanı gelmişti. Karıları, en başta da Aişe bu yönden baskı yapıyordu. Sınır kondu. Ahzâb suresinin 52. ayeti bu soruna bir cevap veriyordu:

"Bundan sonra artık sana (başka) kadınlarla evlenmek, bunları başka eşlerle değiştirmek helâl değildir. İsterse güzelliği çok hoşuna gitsin. (Artık başka kadınlar alamazsın.) Yalnız elinin altında bulunanlar (cariyeler) hariç. Allah her şeyi gözetleyendir."

Adalet

İmam Gazâlî, "çok karılığın" Araplarda ve Peygamber'in çevresinde çok yaygın bir gelenek olduğunu yazıyor. (*İhyâ, 2/27*). Ne var ki, Peygamberin kızıyla evli olan Ali, "tek karı"yla yetinmek zorunda kalmıştır. Bir gün bir kadınla daha evlenmeye kalkıştığında, Peygamber konuyu, camide hutbeye getirmiş, cemaatin önünde yakınıştı: "Fatıma benim bir parçamdır." Ve konu kapanmıştır.

Yeme içme gibi

İmam Gazâlî, İslam büyüklerinin cinsel isteklerinin ne denli ileri düzeyde olduğu ilişkin açıklamalara da yer

verir: İslam ulularından ünlü Cüneyd Bağdâdî diyor ki:

İmam Gazâlî'nin yazdığına göre, Peygamber yaşlılık döneminde Cebrail'e cinsel organının nasıl kaldırılıp sertleştirilebileceğini sordu. Cebrail Allah'tan aldığı bilgiyi bildirdi: "Herise yiyeceksin."

— Yemeye içmeye ne denli ihtiyaç duyarsam, cinsel birleşmeye de o denli ihtiyaç duyarım. (*Gazâlî, İhyâ, 2/27*).

Peygamber'in arkadaşlarından İbn Ömer, erî "zâhid" (dünyadan el etek çekmiş kişi) kişilerdendi. Öyleyken iftarını cinsel birleşmeyle bozardı. Ve çoğu kez/akşam namazını kılmadan önce, cinsel birleşmede bulunurdu. Ramazan ayında da Tanrı'ya kendini daha iyi verebilmek için, her gece üç cariyesiyle yatardı. (*Gazâlî, İhyâ, 2/27-28*).

Zekerin öfkesi giderilmeli

"Karanlığı çıktığı zaman gecenin şerrinden de (Tanrı'ya sığınırım)!" Felâk suresinin üçüncü âyetinde böyle denir. Peygamber'in arkadaşlarından ünlü yorumcu İbn Abbas'ın bu ayetle ilgili yorumu ilginçtir:

Cabir'den aktarılan hadise göre, bir hac sırasında Peygamber şu buyruğu verir: "Hemen ihramdan çıkın ve karılarınızla yatın."

— "Tanrı'm! Kalkıp direklemiş, o yüzden gözlere karanlığa bastırmış olan erkeklik organının şerrinden sana sığınırım!" (*Gazâlî, 2/27*).

Bu kalkmış "zeker"i indirilmesi için hiç zaman yitirilmemesi istenir. Nerede ve ne zaman olursa olsun, "zeker"i öfkesi giderilmelidir. Hacda, "ihram" sırasında bile olsa. O nedenle, Cabir'den aktarılan bir hadise göre, bir hac sırasında Peygamber şu buyruğu verir:

— "Hemen ihramdan çıkın ve karılarınızla yatın!"

Cabir diyor ki, o hacda, biz "zekerlerimizden meni damlıya damlıya Minâ'ya yönelmiştik." (*Buhari, Hacc/81, Umre/6, Şirket/27; Müslim Hacc/141, Hadis No: 1216; Neseî, Menâsik/77; İbn Mace, Menâsik/77, Hadis No: 2 980; Ahmed İbn Hanbel, el Müsned, c. 3, s. 317, 366*).